

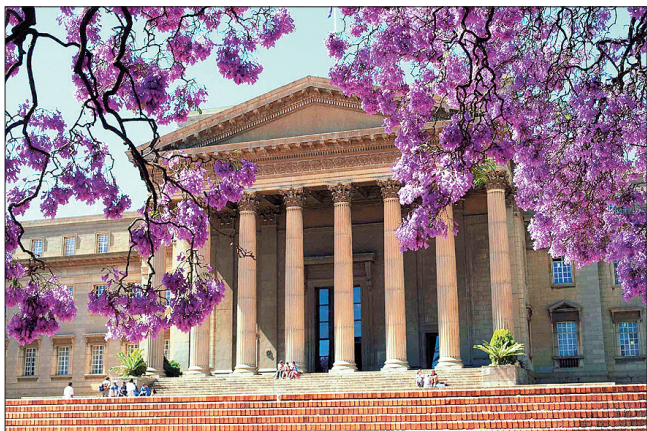
KAM NA JÍDLO

Johannesburg nabízí neuvěřitelně bohatou škálu všech možných restaurací. Většina z těch lepších se nachází na severních (bohatých) okrajích města. Dvě čtvrti jsou pak doslova vyhlášenými kulinářskými zónami a překypují podniky: **Melville** a **Norwood**. Stejně tak v těchto oblastech najdete spoustu barů a klubů, Jo'burg je vyhlášeným městem nočního života.

V Sowetu zkuste výbornou domácí **restauraci Basiea**, vaří tradiční africká jídla, můžete sníst všechno, co sníte a zapít to třeba některým ze zdejších piv nebo vynikajících vín. Nutná rezervace. Tel.: +27 (11) 980-1177. Mosala Street 2422, Protea North, Soweto.

UBYTOVÁNÍ

Od hostelů až po pětihvězdičkové hotely. Ceny jsou obecně příznivější než v zemích EU či USA a standard je velmi vysoký. Při hledání ubytování je třeba zvážit bezpečnost oblasti. Většina těchto zařízení se nachází zejména v severních částech a perifériích Johannesburgu. Za ubytování v penzionu dáte od 200 do 450 R (1 rand = 3,85 Kč). Ze špičkových hotelů doporučujeme **Protea Hotel Wanderers** (Cnr Rudd Rd. and Corlett Dr., Tel.: +27 (11) 770 5500) umístěný v krásné zahradě nedaleko kriketového stadionu. Vynikající kuchyně. Dvoulůžkové pokoje za 750 R. www.proteahotels.com

Budova univerzity zarámovaná květy jacarand.

FOTO:

Gold Reef City – skanzen zlatokopecské tradice Johannesburgu.

památkami, je to město, kde se rodila historie, a město, kde se historie stále utváří. Město neuvěřitelných kontrastů. Je špinavé i nablýskané, nuzné i luxusní. Oba světy, obě tváře Johannesburgu koexistují těsně vedle sebe. A přitom mezi nimi vede neprostupná hranice. Ti, kteří chtějí opravdu poznat Jižní Afriku, by rozhodně neměli Johannesburg vyškrtnout z itineráře.

Historie psaná zlatem

„Monte Carlo postavené nad Sodomou a Gomorou.“ To

není charakteristika Johannesburgu současnosti, ale dobový popis města na sklonku 19. století. Jako by se historie opakovala... A přitom historie tohoto města začala vlastně teprve před nějakými sto dvaceti lety. Začala zlatem.

V předjaří roku 1886 udělal australský prospektor George Harrison patrně největší chybu svého života. Namísto Johannesburgu tu nebylo nic víc než čtyři farmy zapadlé kdesi uprostřed zdejší náhorní planiny. Na půdě jedné z nich Australan objevil pár kousků zlata. Nepřikládal tomu nijak valný význam a prodal naleziště za deset liber. Jak se ten ubožák asi musel cítit po pár měsících, když bylo čím dál jasnější, že natrefil na největší zlatou žílu historie a ještě jasnější bylo, že on z ní má jen těch deset liber.

Vypukla zlatá horečka. Do tří let se z Johannesburgu stalo největší město jihu Afriky a v roce 1896 po pouhých deseti letech od založení tu žilo již sto tisíc lidí! Vidina zlata a tvrdé podmínky, bary a bordely, to všechno učinilo z no-

vého města místo, které si vysloužilo onu metaforickou charakteristiku. Vládla zde anarchie.

Jak se urbanizovala celá země, začala vláda uplatňovat tvrdou politiku segregace. V roce 1923 přijala zákon o městských oblastech pro domorodce. Zatímco v ostatních městech se celkem dařilo bílé a černé obyvatelstvo oddělit, hornický Johannesburg se tak rychle rozvíjel, že to bylo nemožné. Když se ve 30. letech demolovaly mnohorasové slumy v centru města, černí Afričané se nepřestěhovali do vzdáleného Orlanda (dnes jádro Soweta), ale usídlili se přímo na volných pozemcích hned vedle „bílého“ města.

Město velké jako Lucembursko

Dnešní Johannesburg je město ohromných rozměrů. Má oficiálně zhruba pět milionů obyvatel (po Káhiře a Lagosu třetí největší město celé Afriky), ale stačí tu chvíli být a je jasné, že není moci, která by zdejší lidské mraveniště dokázala přesně spočítat. Podle